

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/38/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201564
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201564.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcov: v 1/ rade: JUDr. Z. E., narodený XX.XX.XXXX, C. X, C.; v 2/ rade: T. E., narodená XX.XX.XXXX C. X, C.; v 3/ rade: N. F., narodený XX.XX.XXXX, P. L. XX, C.; v 4/ rade: Ing. K. Q., narodený XX.XX.XXXX, D. XX, C.; v 5/ rade: Z. Q., narodená XX.XX.XXXX, D. XX, C.; v 6/ rade: JUDr. Z. Z., narodený XX.XX.XXXX, D. XX, C.; v 7/ rade: N. Z., narodená XX.XX.XXXX, D. XX, C.; v 8/ rade: Ing. Z. N., narodený XX.XX.XXXX, Z. XX, C.; v 9/ rade: Ing. P. O., narodený XX.XX.XXXX, K. XX, C.; v 10/ rade: N. L., narodený XX.XX.XXXX, Z. XX, C.; v 11/ rade: RNDr. N. A., narodená XX.XX.XXXX, S. X, C.; v 12/ rade: A. N., narodený XX.XX.XXXX, T. X, C.; v 13/ rade: F. N., narodená XX.XX.XXXX, T. X, C.; v 14/ rade: F. U., narodený XX.XX.XXXX, N. XX, C.; v 15/ rade: Z. I., narodený XX.XX.XXXX, Q. XX, C.; v 16/ rade: Z. E., narodená XX.XX.XXXX, Z. X, C.; v 17/ rade: Ing. A. N., narodený XX.XX.XXXX Q. XX, C.; v 18/ rade: F. C., narodený XX.XX.XXXX, N. č. X, T.; v 19/ rade: M. S., narodená XX.XX.XXXX, Q. XX, C.; v 20/ rade: Z. Z., narodený XX.XX.XXXX, D. F., C.; v 21/ rade: M. Q., narodená XX.XX.XXXX, J. K. XX, C.; v 22/ rade: Ing. A. H., narodený XX.XX.XXXX, Q. M. XX, C.; v 23/ rade: C. H., narodený XX.XX.XXXX, Z. X, C.; v 24/ rade: R. R., narodený XX.XX.XXXX, H. X, C.; v 25/ rade: N. O., narodený XX.XX.XXXX, S. X, C.; v 26/ rade: Ing. Z. M., narodená XX.XX.XXXX, S. K., C.; v 27/ rade: Ing. A. O., narodený XX.XX.XXXX, K. XX, C.; v 28/ rade: Q. N., narodený XX.XX.XXXX, K. XX, C.; v 29/ rade: Z. N., narodená XX.XX.XXXX, K. XX, C.; v 30/ rade: A. Z., narodená XX.XX.XXXX, D. D. č. XXX; v 31/ rade: M. Z., narodený XX.XX.XXXX, S. XX, C.; v 32/ rade: Mgr. N. V., narodený XX.XX.XXXX, Q. XX, C.; v 33/ rade: JUDr. A. X., narodený XX.XX.XXXX, K. X, C., všetci zastúpení JUDr. Mariánom Malachom, advokátom, bytom Hrobákova 32, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava (predtým Obvodný pozemkový úrad Bratislava), Staromestská 6, 814 40 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 681/136/2011 zo dňa 13. júna 2011, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/181/2011-63 zo dňa 16. apríla 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/181/2011-63 zo dňa 16. apríla 2013 v znení opravného uznesenia č. k. 3S/181/2011-82 zo dňa 3. decembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 681/136/2011 zo dňa 13. júna 2011 a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č. 45/2011/285/2011 zo dňa 31. marca 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcom na účet ich právneho zástupcu trovy konania, a to 136 € z titulu zaplatených súdnych poplatkov a 1195,75 € z titulu trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov z dôvodu, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom. Náhradu trov konania žalobcom nepriznal. Žalobcovia sa svojou žalobou domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 681/136/2011 zo dňa 13.06.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 45/2011/285/2011 zo dňa 31.03.2011 podľa § 30 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zastavil konanie vo veci návrhu na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon č. 64/1997 Z. z.“) o vysporiadanie vlastníctva k pozemkom, ktoré žalobcovia užívajú ako členovia záhradkovej osady „Hydinári“ v Bratislave a zároveň ako členovia ZO SZZ č. 2-12 v Bratislave, pretože podľa názoru správneho orgánu žalobcovia nie sú účastníkmi konania v zmysle § 6 zákona č. 64/1997 Z. z. z dôvodu, že záhradková osada nie je zriadenou záhradkovou osadou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z.

V odôvodnení krajský súd konštatoval, že podmienka udelenia súhlasu okresného národného výboru zo strany žalobcov nebola splnená. Zmluvnou stranou Zmluvy o dočasnom užívaní pôdy zo dňa 22.10.1985 bol Obvodný národný výbor Bratislava II, odbor obchodu, cestovného ruchu a poľnohospodárstva, Tomášikova 20, avšak v zmluve sa nenachádza súhlas v zmysle čl. IX. tejto zmluvy. Taktiež uviedol, že oba správne orgány uviedli v rozhodnutiach, že pre zriadenie záhradkovej osady bolo potrebné vydanie rozhodnutia o využití územia príslušnými orgánmi podľa § 32 písm. b/ Stavebného zákona v spojení s § 51 až 58 vyhlášky č. 83/1976 Zb., dokonca sa vyžadovalo vyčlenenie územia záhradkovej osady v evidencii nehnuteľností (Uznesenie ÚS SR sp. zn. I ÚS 440/2010 zo dňa 24.10.2010). Krajský súd konštatoval, že aj keď z výkazu plôch ku geometrickému plánu č. 0061-501-761-69 a č. 0032-501-761-69 z mája 1969 parc. č. 15771/1 až 15771/19 a 15771/21 až 38 ako aj z výpisu z listu vlastníctva č. 1 - čiastočný vyplýva, že sa jedná o záhrady, pričom je nesporné, že uvedené pozemky užívali fyzické osoby už aj pred rokom 1978 ako záhrady, zo spisu však nie je zrejmé, na základe akého právneho vzťahu tieto užívali, pretože sa v spise doklady týkajúce sa parc. č. 15771 nenachádzajú. V spise sa nachádza až Zmluva o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 22.10.1985, ktorého nedeliteľnou súčasťou je aj zoznam príslušných užívateľov. Krajský súd ďalej konštatoval, že zriadená záhradková osada v sebe zahŕňa jednak predmet slúžiaci na záhradkárске účely, t. j. vyčlenenú časť územia (pôdy) a súčasne subjekt, ktorý je oprávnený na tento účel pozemky užívať. Preto z hľadiska zriadenia záhradkovej osady nie je rozhodujúca doba vzniku základnej organizácie SZZ, ale či vôbec a kedy došlo k právne relevantnému získaniu pozemkov na záhradkárске účely. V spise sa nenachádza rozhodnutie o využití územia vydané príslušným správnym orgánom podľa § 52 až 58 vyhlášky č. 83/1976 Zb. a § 32 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Krajský súd konštatoval, že žalovaný pri vydaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď riadne odôvodnil svoj právny názor na otázku, že žalobcovia nie sú účastníkmi konania, pretože k návrhu na začatie správneho konania nepredložili zákonom požadované doklady, a to podľa čl. IX. Zmluvy o dočasnom užívaní pôdy zo dňa 22.10.1985 - písomné schválenie príslušným správnym orgánom ani rozhodnutie podľa § 52 až 58 vyhlášky č. 83/1976 Zb. a § 32 písm. b/ Stavebného zákona. Krajský súd zastáva názor, že nepredložením týchto rozhodnutí ZO SZZ Č. 02-12 „Hydinári“ nie je zriadenou záhradkárskou osadou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. a nesplnením tejto podmienky nemôže byť splnená ani podmienka uvedená v § 2 ods. 2 zákona a taktiež nebol dokázaný užívateľský titul podľa § 3 ods. 1 zákona. Podľa § 6 písm. a/ zákona účastníkmi konania sú užívatelia, podľa názoru súdu žalobcovia nie sú užívateľmi, tzn. nie sú kvalifikovaným subjektom na podanie návrhu, preto neboli splnené hmotnoprávne podmienky uvedené v § 7 ods. 1 zákona.

Proti rozsudku krajského soudu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Svoje odvolanie odôvodnili s poukazom na nezákonnosť rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu tak, že súd prvého stupňa sa s ich argumentmi bližšie nezaoberal, ale len skonštatoval správnosť dôvodov uvedených v napadnutých rozhodnutiach. Žalobcovia najmä namietajú, že (a) pozemky tvoriace záhradkovú osadu im boli odovzdané do užívania zmluvou o dočasnom užívaní pôdy uzatvorenou dňa 22.10.1985 medzi ObNV Bratislava II a Slovenským zväzom záhradkárov - Základnou organizáciou č. 0212 - Hydinári. Zmluva bola vypracovaná na odbore obchodu, cestovného ruchu a poľnohospodárstva ObNV Bratislava II. Vedúci tohto odboru zmluvu za ObNV Bratislava II aj podpísal. Odbor obchodu, cestovného ruchu a poľnohospodárstva ObNV Bratislava II bol zároveň orgánom kompetentným na udeľovanie súhlasu s touto zmluvou. Podpis vedúceho tohto odboru na zmluve preto treba považovať aj za súhlas odboru obchodu, cestovného ruchu a poľnohospodárstva ObNV Bratislava II s uzatvorením zmluvy udelený podľa ust. § 62 písm. a/ v spojení s ust. § 19, siedma odrážka zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch v znení platnom ku dňu 22.10.1985; (b) záhradková osada „Hydinári“ bola zriadená na pozemkoch, ktoré podľa potvrdenia Správy katastra Bratislava II č. X-96/03 zo dňa 09.05.2003 tvorili súčasť poľnohospodárskeho pôdneho fondu ako záhradky už od roku 1971 na základe ich vytvorenia geometrickými plánmi č. 0032-501-761-69 zo dňa 04.05.1969 a č. 0061-501-761-69 zo dňa 23.05.1969 a ich následného prevodu do správy Obvodného národného výboru Trnávka hospodárskou zmluvou č. 23/110nO-Gš zo dňa 01.06.1970 uzatvorenou medzi Hydinárskym štátnym majetkom n. p. ako odovzdávajúcim a Obvodným národným výborom Trnávka ako preberajúcim. Z týchto dokladov zároveň vyplýva, že v súvislosti s vytvorením záhradkovej osady „Hydinári“ nedošlo k žiadnej zmene využitia pozemkov ani k zmene jednotlivých parciel, ktorú by bolo možné riešiť vydaním územného rozhodnutia; (c) rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/82/2010 zo dňa 23.06.2010 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 440/2010 zo dňa 24.11.2010 sú na tento prípad neaplikovateľné pre rozdiel v skutkovom stave, nakoľko cit. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predpokladá vydanie územného rozhodnutia pri zriadení záhradkovej osady vtedy, keď pri jej zriadení dochádza k zmene využitia daného územia. Ako uviedli vyššie, v ich prípade zriadením záhradkovej osady nedošlo k žiadnej zmene využitia územia, a preto ani nebol daný zákonný predpoklad pre vydanie územného rozhodnutia. Navrhli preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, prípadne zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že členovia ZO SZZ 2-12 Bratislava Hydinári nie sú užívateľmi predmetných pozemkov (nebol udelený písomný súhlas príslušným správnym orgánom - Rada ObNV Bratislava II k uzatvorenej zmluve o dočasnom užívaní pôdy zo dňa 22.10.1985 podľa § 46 ods. 2 písm. d/ zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch). Nebola splnená podmienka podľa § 2 ods. 1 zákona a ZO SZZ 2-12 Bratislava Hydinári nebola zriadená k 24.06.1991. Nesplnením podmienky podľa § 2 ods. 1 zákona nemôže byť splnená podmienka podľa § 2 ods. 2 zákona, že členovia ZO SZZ 2-12 Bratislava Hydinári sú legálnymi užívateľmi predmetných pozemkov. Uzatvorené zmluvy o dočasnom užívaní (tzv. malé zmluvy) so ZO SZZ 2-12 Bratislava Hydinári sú zo zákona neplatné. Nájomcom môže byť len člen v zriadenej záhradkovej osade. Naďalej tak zastáva názor, že nebola splnená podmienka podľa § 7 ods. 1 zákona. Členovia ZO SZZ 2-12 Bratislava Hydinári nie sú legálnymi užívateľmi predmetných pozemkov, a preto nemôžu podať návrh na začatie konania podľa zákona. Navrhuje preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň

vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.03.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

S účinnosťou od 01.10.2013 boli v zmysle § 8 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené obvodné pozemkové úrady a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Obvodného pozemkového úradu Bratislava tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Bratislava. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumujú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ zákona č. 64/1997 Z. z., tento zákon upravuje postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len „vlastníci“), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu (ďalej len „konanie“) na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách.

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 64/1997 Z. z., zriadenou záhradkovou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov, Slovenským zväzom chovateľov alebo jeho organizačnou zložkou (ďalej len „záhradkárska organizácia“), alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala a) právo správy (právo hospodárenia) alebo b) právo družstevného užívania, alebo c) právo náhradného užívania, alebo d) právo užívania na zabezpečenie výroby, alebo e) iné užívacie právo. Nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade (ďalej len „užívateľ“) sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia (ďalej len „spoločný pozemok“).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., ak medzi vlastníkom a užívateľom nebola uzavretá nájomná zmluva podľa osobitného predpisu, 6) vznikne medzi nimi dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona nájomný vzťah.

Podľa § 6 zákona č. 64/1997 Z. z., účastníkmi konania sú a) užívatelia, b) záhradkárska organizácia, c) vlastníci, d) Slovenský pozemkový fond.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2.

Podľa § 51 vyhlášky č. 83/1976 Zb. o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu účinnej do

31.07.2000, záhradkárske chaty sa umiestňujú predovšetkým v záhradkárskych osadách. Záhradkové osady sa umiestňujú na území sídelného útvaru v obytnej alebo rekreačnej zóne, prípadne v ich ochranných pásmach alebo vo voľnej krajine.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb. o užívaní pôdy a iného poľnohospodárskeho majetku na zabezpečenie výroby účinnej do 23.06.1991, dočasné užívanie vzniká písomnou zmluvou. V zmluve o prenechaní pozemku na dočasné užívanie sa môže dohodnúť aj primerané odplata a spôsob majetkového vypořádania po skončení dočasného užívania.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 681/136/2011 zo dňa 13.06.2011, a posúdenie otázky, či zmluva o dočasnom užívaní pôdy uzatvorená dňa 22.10.1985 bola schválená (a teda nadobudla účinnosť) kompetentným orgánom na udeľovanie súhlasu, a či bolo potrebné rozhodnúť o využití územia príslušným správny orgánom z dôvodu, aby záhradková osada bola zriadenou záhradkovou osadou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z.

Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že pozemky evidované na LV č. X ako pozemky registra C parc. č. 15771/2 až 15771/38 o výmere 16 693 m² nachádzajúce sa v katastrálnom území C. - R., na ktorých je zriadená záhradková osada „Hydinári“ sú dočasne určené na základe výkazov plôch ku geometrickému plánu č. 0032-501-761-69 zo dňa 04.05.1969 a ku geometrickému plánu č. 0061-501-761-69 zo dňa 23.05.1969 ako záhrady. Na základe hospodárskej zmluvy č. 23/110/70-Gš zo dňa 01.06.1970 uzatvorenej medzi Hydinárskymi štátnym majetkom, n. p. ako odovzdávajúcim a Obvodným národným výborom Trnávka ako preberajúcim došlo k prevodu správy spomínaných pozemkov do správy Obvodného národného výboru Trnávka. Na ustanovujúcej schôdzi ZO SZZ vznikla dňa 15.10.1978 základná organizácia SZZ „Hydinári“. Dňa 22.10.1985 bola uzatvorená zmluva o dočasnom užívaní pôdy, ktorej prílohou je zoznam členov SZZ ZO „Hydinári“, medzi Obvodným národným výborom Bratislava II a Slovenským zväzom záhradkárov - ZO č. 0212 - Hydinári, na základe ktorej došlo k prevodu dočasného užívania spomínaných pozemkov na Slovenský zväz záhradkárov - ZO č. 0212 - Hydinári. Žalobcovia podali návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 02.10.2008 adresovaný Hlavnému mestu SR, ktorého prílohou bola Kúpna zmluva a návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 10.10.2008 adresovaný SR - Slovenský pozemkový fond, ktorého prílohou bola taktiež Kúpna zmluva. Na základe oznámenia Magistrátu hl. m. SR Bratislavy, z ktorého vyplynulo zamietnutie návrhu na uzavretie kúpnych zmlúv, podali žalobcovia dňa 20.11.2008 návrh na začatie konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z. z. na vypořádanie pozemkov v uvedenej záhradkovej osade. Rozhodnutím č. 45/2011/285/2011 zo dňa 31.03.2011 prvostupňový správny orgán podľa § 30 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku zastavil konanie vo veci návrhu na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o vypořádanie vlastníctva k pozemkom, ktoré žalobcovia užívajú ako členovia záhradkovej osady „Hydinári“ v Bratislave a zároveň ako členovia ZO SZZ č. 2-12 v Bratislave, pretože podľa názoru správneho orgánu žalobcovia nie sú účastníkmi konania v zmysle § 6 zákona č. 64/1997 Z. z. z dôvodu, že záhradková osada nie je zriadenou záhradkovou osadou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z.

Prvostupňový správny orgán svoj záver o tom, že žalobcovia nie sú účastníkmi konania vyvodil jednak zo skutočností, že zmluva o dočasnom užívaní pôdy nenadobudla účinnosť pre chýbajúci súhlas príslušného okresného národného výboru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb., resp. podľa odvolacieho správneho orgánu pre chýbajúce schválenie Radou ONV Bratislava II v zmysle § 46 ods. 2 písm. d/ zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch a tiež z dôvodu chýbajúceho rozhodnutia o využití územia, ktorým sa umiestňovala záhradková osada, a to v zmysle § 32 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. a § 52 až 58 vyhlášky č.83/1976 Zb. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožnil.

Zmluva o dočasnom užívaní pôdy zo dňa 22.10.1985, uzavretá medzi Obvodným národným výborom

Bratislava II, odbor obchodu, cestovného ruchu a poľnohospodárstva, zastúpeným vedúcim odboru a Slovenským zväzom záhradkárov ZO č. 0212 - Hydinári, zastúpeným predsedom ZO SZZ, už podľa názoru odvolacieho súdu nevyžadovala pre svoju účinnosť žiadne ďalšie schválenie; zmluva, ktorú uzavrel Obvodný národný výbor nemôže byť neúčinná pre chýbajúci súhlas príslušného okresného národného výboru, pretože ten už v sebe obsahuje. Na tomto závere nič nemení ani obsah čl. IX, ktorý hovorí o podpísaní a schválení, lebo išlo o vnútorný proces v rámci ONV. Už vôbec neobstoí názor odvolacieho správneho orgánu, že zmluva vyžadovala schválenie Radou ONV v zmysle § 46 ods. 2 písm. d/ zákona č. 69/1967 Zb., pretože z tohto zákonného ustanovenia takáto kompetencia rady nevyplýva, ako na to správne poukazovali už žalobcovia v priebehu súdneho konania.

Pokiaľ ide o namietaný nedostatok rozhodnutia o využití územia ako záhradkovej osady v zmysle § 32 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v spojení s ust. § 51 až 58 vyhlášky č. 83/1976 Zb., ani v tejto otázke sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom správnych orgánov. Z ustanovenia § 32 cit. zákona vyplýva, že ... meniť využitie územia ... možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým by v tomto prípade bolo rozhodnutie o využití územia. Pokiaľ sa teda potvrdí tvrdenie žalobcov, že v danom prípade nebolo potrebné meniť využitie územia, pretože predmetné pozemky tvoriace podstatu záhradkovej osady sú záhradami od roku 1971, požiadavka na doloženie rozhodnutia o využití územia nemá zákonné opodstatnenie.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia správnych orgánov nie sú v súlade so zákonom, preto rozhodol podľa § 250ja ods. 3 prvá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/181/2011-63 zo dňa 16.04.2013 zmenil tak, že rozhodnutie prvostupňového aj odvolacieho správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

O náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 a 2 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k O.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal ich náhradu. Trovy konania im vznikli jednak zaplatením súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie (66 € + 70 €) a jednak z titulu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní si žalobcovia v zákonnej lehote nevyčísľili, preto im bola priznaná iba náhrada trov pred súdom prvého stupňa podľa vyčíslenia zo dňa 2.04.2013, a to náhrada z titulu odmeny za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a písomné vyjadrenie z 02.04.2013 k meritu veci) a 3x paušálna náhrada po 7,81 €. Pokiaľ ide o základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 4 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, tá činila v roku 2013 130,16 € (1/6 výpočtového základu), znížená o 50% = 65,08 € x 33 žalobcov = 2 147,64 €; žalobcovia si však uplatnili odmenu za 1 úkon právnej pomoci iba vo výške 912 € (bez bližšieho výpočtu), preto im nemožno priznať viac; za úkon prevzatia a prípravy zastúpenia im preto patrí 912 € a odmenu za 2 ďalšie úkony im odvolací súd priznal iba vo výške základnej sadzby po 130,16 € z dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré považuje skutočnosť, že pri podaní žaloby aj následného písomného vyjadrenia nešlo o náročnejšiu prácu ako pri jednom žalobcovi. Z titulu trov právneho zastúpenia teda odvolací súd priznal žalobcom celkovú náhradu vo výške 1225,75 € (912 + 2x130,16 + 3x7,81); priznanú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet ich právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.